

Inleiding

Kinderen hebben zorg, liefde en bescherming nodig, ze zijn kwetsbaar. Als we in de Bijbel lezen over kinderen en de ouder kind relatie, dan gaat het inderdaad ook meestal om de zorg die van de ouder naar het kind uitgaat. God gebruikt dat veel als beeldspraak om ons duidelijk te maken hoe hij voor ons wil zorgen. Maar: over kinderen wordt ook nog iets anders gezegd in Gods Woord, namelijk dat ze zelf een eigen plek, een rol hebben in zijn koninkrijk. Zij zijn geroepen, niet alleen om als ze groot geworden zijn God te dienen, maar ook om nu, terwijl ze klein zijn en nog de hele dag spelen, een krachtig instrument te zijn voor God. Kinderen bij uitstek spelen in beide betekenissen van het woord. Dat wordt zichtbaar in het verhaal, dat we vanmorgen hebben gelezen.

Dit is een heel hectisch verhaal waarin veel korte scènes zich afwisselen met veel wisselende 'spelers': veel personen en groepen die hun eigen rol hebben. Hier komt de eigen rol van de kinderen heel duidelijk naar voren.

Laten we die verschillende rollen eens bekijken.

De rol van de menigte

Jezus komt Jeruzalem binnen op een ezelin. De mensen zijn laaiend enthousiast en bewijzen Hem op alle mogelijke manieren eer. Ze leggen hun mantels en takken voor Hem neer zodat Hij als een hoogwaardigheidsbekleder wordt ontvangen. En ze roepen luid *Hosanna (kom ons te hulp) Zoon van David. Gezegend Hij die komt in de naam des Heren.* Dit slaat terug op psalm 118, maar dan aangevuld met de woorden *Zoon van David*. Daarmee laten ze zien in Hem de Zoon van David te zien, de rechtvaardige Koning uit het geslacht van David, die een nieuwe periode voor Israël zou inluiden. De mensen zijn blij en gelukkig, want eindelijk gaat gebeuren waar ze zo lang op wachten: het Koningschap wordt hersteld!

De rol van Jezus

Maar wat gebeurt er dan? Jezus gaat de tempel binnen en begint daar grote schoonmaak te houden! Voor velen valt hij hier danig uit zijn rol. De echte Zoon van David gaat toch niet het hart van de Joodse godsdienst aanvallen? De tempel, die de Joden zo dierbaar is geworden sinds de wederopbouw na de ballingschap en door alle moeilijkheden die zijn doorstaan om haar rein en heilig te houden met al die barbaarse overheersers! Een zoon van David die de voorbereidingen voor het Pascha om zeep helpt, het Pascha nota bene dat het volk juist herinnert aan de bevrijdende kracht van God, die het volk uit de slavernij en vreemde overheersing redt?

De rol van de stemlozen

Maar dan gebeurt er iets bijzonders. In de tempel komen nu anderen naar voren, namelijk blinden en lammen enkleine kinderen. Kinderen in de Joodse samenleving van de tijd van Jezus werden geacht geen stem te hebben. Ze moesten vooral gehoorzaam zijn en volgzzaam, zich niet laten horen en zo snel mogelijk opgroeien, zodat ze nuttig werden voor hun familie en de samenleving. Werden ze als lastig ervaren, dan werden ze weggejaagd. Over het algemeen werd hun mening niet gevraagd en als ze iets zeiden, dan werd dat niet perse

serieus genomen. Lammen en blinden telden evenmin mee in de Joodse samenleving aangezien ziekte over het algemeen werd verbonden met zonde en onreinheid.

De lammen en blinden erkennen Jezus als Hij die komen zou, door zich in de tempel, de ultieme Godsplaats, de plaats waar God woont, door Hem te laten genezen. En terwijl Jezus de blinden en lammen geneest en daarmee Gods wonderbare en machtige Naam openbaart aan de wereld, roepen de kinderen wat ze van de volwassenen hebben opgepikt: *Hosanna voor de Zoon van David!* Het zijn de stemlozen, de zwakken, degenen die niet meetellen, die elk op hun eigen manier tonen wie Jezus is. Zij zijn degenen die naast Jezus staan.

De rol van de heersende geestelijke klasse

Dan komt een nieuwe groep ten tonele: de hogepriesters en Schriftgeleerden. En over hun reactie mogen we ons zeer verbazen. Zij zien Jezus geldwisselaars en duivenverkopers weggagen. Dat maakt hen woedend. Ze zien Jezus zieken genezen in de tempel en zijn daar helemaal niet blij mee. Zij horen kinderen roepen. Maar in plaats van te spreken over Jezus' daden roepen ze Hem juist over de kinderen ter verantwoording en hoe: *Hoort u wat ze zeggen?* Ze zeggen niet: de kinderen zijn lastig, ze gedragen zich niet netjes en U doet er niets aan, nee, ze hebben de inhoud van wat ze zeggen gehoord! De kinderen zijn serieus gehoord! Maar dat niet alleen: hun woorden hebben doel getroffen! De hogepriesters en schriftgeleerden zijn zeer gegriefd door de inhoud van hun woorden. Zij voelen deze woorden als een aanval op alles wat zij belangrijk vinden. Degene die hen te kijk zet, die de basis van de godsdienst te kijk zet in hun ogen, wordt nota bene Zoon van David genoemd, afstammeling van degene wiens zoon de tempel heeft gebouwd en zo Jeruzalem tot het heilige centrum heeft gemaakt waar zij deel van uitmaken. Zo sterk voelen ze dat de bijl aan de wortel wordt gelegd.

Jezus' antwoord, een echte confrontatie

Jezus reageert door de hogepriesters en Schriftgeleerden voor te houden dat ze het beste de heilige schrift kunnen raadplegen om te begrijpen wat hier gebeurt. Hij herhaalt de woorden uit Psalm 8, die deze toehoorders als vijanden beschouwt, wier wraak en verzet door de stem van kleine kinderen worden gebroken.

Toepassing

Maar wat kunnen wij daarvan leren voor onze omgang met de kinderen in onze gemeente?

1. Op de eerste plaats: kinderen leren door ons na te doen! Kijk naar hoe kinderen zich gedragen als ze spelen en je ziet terug hoe je met hen omgegaan bent. De kinderen in dit verhaal namen het loflied over, dat de menigte riep. Zo doen kinderen dat. Wij zullen een goed voorbeeld moeten zijn voor de kinderen in onze gemeente, en dat geldt niet alleen voor de ouders!
2. Het feit dat kinderen een eigen rol spelen in Gods koninkrijk betekent niet dat ze nu opeens een mysterieuze volwassenheid bezitten. De kinderen die Jezus toeriepen overzagen in de verste verte niet wat er gaande was. Zij volgden de volwassenen, zoals kinderen dat doen: in overgave en vertrouwen. En daarmee volgden zij Jezus. Dit betekent dan ook, dat wij hen moeten leren, hen de woorden geven om met God en over God te spreken. Zij kunnen niet zonder onze opvoeding en lering.
3. Maar we moeten tegelijkertijd beseffen dat, zoals kinderen naar ons luisteren, wij naar hen moeten luisteren. Want God kan hen de woorden in de mond geven, die wij nodig hebben, zoals dat met de hoogwaardigheidsbekleders in de bijbel het geval

was. We hebben vaak de neiging om te lachen als een kind ineens een 'wijsheid' debiteert. Meestal is het ook nogal komisch uit de mond van een kind. Maar het zou ons volwassenen geen kwaad doen toch belang te stellen in hun woorden. Ik herinner me mijn buurvrouw die op 35 jarige leeftijd weduwe werd met een peuter en een baby. Het jongste kind zei een keer tegen mij, toen het drie jaar was: mama moet ook altijd alles alleen doen! Toen ik dat tegen de buurvrouw zei, sprongen haar de tranen in de ogen. Ze zei: die woorden heb ik nooit tegen Laura gezegd! Maar ik voel me vaak wel zo! Mijn buurvrouw werd gezien en gehoord door haar kleine kind van drie jaar oud. Wat een kracht en troost gaat daarvan uit! Een kind als stem van God.

4. Kinderen kunnen soms dingen zeggen die volwassenen niet kunnen zeggen. Juist omdat ze niet alles overzien en argeloos zijn. Argeloosheid is een machtig wapen in het koninkrijk van God. Kinderen reageren niet politiek correct, of diplomatiek. Zij reageren vanuit zichzelf en ontwapenen daarmee. Kinderen hebben die puurheid, waarmee zij het gedrag en de houding van Jezus heel dicht kunnen benaderen. Aan ons de opdracht hen die vrijheid te geven en hen niet af te doen met: het is maar een kind.

Conclusie

Wij, als ouders en als gemeente van Jezus Christus hebben een bijzondere opdracht als het gaat om kinderen. We dienen hen op te dragen, zoals wij dat plegen te doen. Wij dienen lief te hebben, te koesteren en beschermen. Maar wij dienen hen ook voor te gaan, hen te onderwijzen. Daarnaast dienen wij te beseffen dat onze kinderen in deze gemeente hun eigen opdracht hebben als stem van God, die ons kan dienen, opbouwen en vermanen! Amen.